

Zevenentwintigste jaargang nr. 2

maart-april 1975

DE NIJDAMSTRA TYNGE

PERIODIEK VOOR DE GESLACHTEN
NIJDAM, NIEUWDAM, VLEER, WIJNIA

NIJDAMSTRA

Orgaan der Nijdamstra-Stichting

Neven en nichten, die mij geschreven hebben, in verband met het overlijden van mijn innig geliefde vrouw, zeg ik hiervoor hartelijk dank.

Het heeft mij bijzonder getroffen dat de familieband zó hecht is. Ik had ook erg behoefte aan uw medeleven.

Een ontvangen gedicht heeft mij diep ontroerd.

Laat ons het samen eens lezen. Het is een gedicht uit: Vlinder van God door Nel Benschop. Ingezonden door mevr. C. Wijnia-Smits.

Stil maar, Mijn kind, Ik weet van je verdriet.
Huil nu maar uit: je hoeft niet flink te wezen.
Het zal wel duren, voor je wonden zijn genezen.
Ik weet het. Droeg Ik al de smart der wereld niet?

Stil maar, Mijn kind, Ik weet wat je behoeft,
Woorden van troost, die om geen uitleg vragen,
Een arm die steunt en die je last helpt dragen,
Een hart dat mee schreit om wat jou bedroeft.

Stil maar, Mijn kind, de nacht gaat weer voorbij,
Ik strooi het licht uit, waar je voeten lopen.
Ik doe de dichte deur weer voor je open,
Ik ben er altijd, maar vertrouw op Mij.

Stil maar, Mijn kind, Ik geef je troost en moed,
Meer dan een moeder aan haar kind kan geven.
Je naam staat in Mijn handpalmen geschreven,
Ik schreef de letters met Mijn eigen bloed.

Uw voorzitter.

Met grote blijdschap geven wij kennis van de geboorte van ons dochtertje en zusje

AALTJE

Wij noemen haar Alida.

K. Wijnja,
P. Wijnja-v. d. Werf,
Doede.

Sneek, vrijdag 28 maart 1975,
Monnikmolen 61.

-0-

Op de dag des Heren is in volle vrede van ons heengegaan, mijn lieve man, onze heit en pake

JACOB G. WIJNJA

in de ouderdom van 71 jaar, na een gelukkige echtvereniging van ruim 45 jaar.

"Mijn Verlosser leeft".

Uitwellingerga, 9 februari 1974,
Brêgesleatwei 3.

Giessenberg:

Uitwellingerga:

Haren (Gr.):

Oregon U. S. A. :

Paterswolde:

Uitwellingerga:

Eindhoven:

G. Wijnja-Koopmans
G. Wijnja
S. Wijnja-Zeilstra
S. Wijnja
D. Wijnja-de Jong
L. Wijnja
L. Wijnja-Jeuring
A. Atsma-Wijnja
G. Atsma
W. Wijnja
R. Wijnja-Falkena
H. I. Branderhorst-Wijnja
C. P. H. Branderhorst
T. Wijnja
T. Wijnja-Zwart
en kleinkinderen

-0-

Heden is rustig en kalm van ons heengegaan, onze beste broer,
zwager en oom
GERBEN J. WIJNIA,
weduwnaar van T. v. d. Jagt, in de ouderdom van 76 jaar.
Ps. 68 : 10 (oude ber.).

Bolsward, 16 februari 1975,
"Bloemkamp".

Koudum:	Th. de Vries
Leeuwarden:	T. Osinga-Wijnia
Bussum:	T. Nijdam-Wijnia
	W. Nijdam
Woudsend:	Y. Nauta-Wijnia
	S. Nauta
	Neven en nichten

-0-

Plotseling is van ons heengegaan mijn lieve man, onze zorgzame
vader en opa en mijn beste broer
PIER WIJNIA
op de leeftijd van 66 jaar.

Bolsward, 16 maart 1975
Abraham Altstraat 7.

Bolsward:	M. Wijnia-Bangma
	K. Wijnia
Drachten:	T. Wijnia-Terpstra
	J. Wijnia
Bolsward:	J. Wijnia-Schurer
	H. Wijnia
Bolsward:	A. Wijnia-Aukema
	D. Wijnia
	Y. Wijnia-de Jong en kleinkinderen
Bolsward:	H. Wijnia

-0-

Veel zorgen gekend,
veel liefde gegeven

Thans zalige rust
in 't eeuwige leven.

Heden is van ons heengegaan mijn lieve, immer zorgende vrouw en onze lieve moeder en oma

ANTJE NIJDAM

op de leeftijd van 81 jaar, na een gelukkig maar bewogen 58-jarig huwelijksleven.

Heerenveen, 16 maart 1975,
Anjelierstraat 47.

Y. A. Dikkerboom
H. H. Dikkerboom-Bongers
A. G. Dikkerboom-Loen
klein- en achterkleinkinderen

- 0 -

HET WAS TOCH WEL PIJNLIJK ...

Het was een koude februaridag toen wij in 1959 in Chatham ons Canadees staatsburgerschap wilden aanvragen.

Toen we voor het gebouw stonden keken we het er eens op aan, alsof het ons iets zou kunnen vertellen over wat er straks binnen deze muren zou plaatsvinden. Niet dat we er op dat moment nu zo'n groot probleem van maakten. Tenslotte deden de meeste emigranten dit na een verblijf van vijf jaren in Canada. En wij hadden al veel langer gewacht.

Wij dus naar binnen, waar we te woord gestaan werden door een heel vriendelijke secretaresse. De rechter zelf zouden we pas te zien krijgen op de grote dag. Eerst moesten er formulieren ingevuld worden. De secretaresse zei veel respect te hebben voor Nederlandse emigranten omdat die zo vol moed de taalmoeilijkheden te lijf gingen. Leuk om dat te horen. Het is ook inderdaad wáár.

Haar eerste vraag luidde: hoe lang bent u? Ik was toen en ben nòg vijf voet en niet helemaal twee inches.

Tweede vraag: hoe oud bent u? Dat was óók wat, wie wil dat nu wezen?

Derde vraag: wat is de kleur van uw haar? Als ze me nu vandaag zo'n vraag zouden stellen zou ik waarschijnlijk antwoorden: dat is alléén aan m'n kapster bekend. Nu zei ik gewoon: het wás altijd licht-bruin, mar het wordt wel erg grijs hè? Grijs, zei de lady, och kom aan, zoveel grijs zit er nog niet tussen. Ik schrijf neer van "blond". Nou goed, grijs was destijds ook nog wel wat overdreven, alhoewel

ik toen ook al aan de verkéerde kant van vijfendertig was.

"Kleur van je ogen", vroeg ze toen. "Groen", zei ik op een wat obstinate toon. Want wat had ik toch altijd graag blauwe ogen gehad. Ze keek me es aan en besliste toen: "We zullen ze hazel-kleurig noemen". Was dat even een verrassing! Hopelijk weten jullie wat hazel-kleurig is? Nu had ik dus weer blond haar en hazelkleurige ogen. Ik begon me erg vrolijk te voelen.

"Heeft u ook lidtekens?" vroeg ze toen. Nee, sorry, geen lidtekens. Hoewel ik bij negen jongens opgegroeid ben, was ik toch niet erg avontuurlijk aangelegd. Slootjespringen mag wel m'n grootste uitspatting genoemd worden! En misschien zwemmen in de opvaart! Hoog in de bomen klimmen of in de Lollumer toren voor een pakje sigaretten, zoals één van mijn broers deed, was niets voor mij. Dus — geen lidtekens.

Géén lidtekens?

Ik keek m'n handen er eens op aan. Je zag niets bijzonders. Gewone werkhanden. Toch kreeg ik opeens een vreemd gevoel van binnen. Ik was er niet zo zeker meer van dat dat vreemde gevoel dat me zo langzamerhand overviel, toch niet een soort lidteken achter zou laten.

Wat waren we eigenlijk aan 't doen? Om Nederlander af te worden? Om Canadéés te worden, moest je éérst Nederlander af worden. Ik kan jullie wel vertellen dat het ons op dat moment toch wel wat dééd. Ik ben anders niet zo sentimenteel. Dat verleer je wel als je met z'n veertien één vader en moeder moet delen.

Wij waren er al wel lang aan gewend om niet meer in Nederland te wònen. Maar om nu alles op te geven? We moesten zelfs beloven, dat als er ooit oorlog tussen Nederland en Canada zou komen, we voor Canada zouden kiezen!

Niet dat ik een hekel aan Canada had. We woonden er toen (en ook nú nog) met plezier. Maar wat hadden we Nederland nog lief en wat waren we er trots op. Als ik nu straks m'n nieuwe papieren kreeg, hoe zou men mij dan noemen? Was ik dan Canadees? Maar m'n buren zouden me vast nog wel de "dutch lady" noemen. Maar dat zou ik niét meer zijn! Wat in de wereld zou ik straks wèl zijn?

Nee, ik had géén zichtbare lidtekens. Maar dit deed toch wel even zéér ...

G. Wagenaar.

DE MAMMOET

Voor de liefhebber der wetenschap zijn de voorwerpen en overblijfselen uit vroegere dagen, die ons vertellen van tijden lang voor dat er in ons land hunnebedden werden gesticht of terpen opgeworpen, lang voordat de Romeinen hier grachten groeven of schansen bouwden, van groot belang. Die oude overblijfselen in onze bodem zijn ook niet door een mens daarin gebracht: het zijn beenderen van dieren, die geleefd hebben lange tijd vóór dat ons land door Friezen en Batavieren werd bewoond.

En u weet wel, tijdens uw schooljaren de lessen vaderlandse geschiedenis, die wij "van buiten" moesten leren (zonder dat ze "van binnen" hadden post gevat), hoe lang dat al geleden is, want ons boekje begon er mee: "Honderd jaar vóór Christus, de Batavieren en Friezen kwamen in ons land".

Wie die oude bewijzen van dierlijk leven wil leren kennen, dient de museums te bezoeken.

Toch is er een tijd geweest waarin ons land niet bestond. De zee bedekte de bodem, die later opgedroogd zou worden en met plantengroei bedekt en tot woonplaats van olifanten en elanden, herten en zwijnen, bevers en vele andere knaagdieren zou dienen.

Toen de plantengroei toenam ontstonden hoge en lage venen en op de venen groeiden bossen van elzen en wilgen en later van berken, beuken en eiken.

In die venen en bossen nu leefden de dieren, die ik zo juist heb genoemd en daaronder ook de grootste van allen, de mammoet.

Zoals een huis opgebouwd is uit stenen, zo zijn ook dieren en planten opgebouwd uit zeer kleine eenheden, cellen geheten. De bouwstenen van een huis zijn gewoonlijk alle van hetzelfde soort, maar de cellen in een plant of dier komen in verschillende soorten voor. Elke cel in elk deel van een lichaam heeft een speciale vorm.

De mammoet, de eerstgeschapene olifant, was een dier dat zeer veel geleken moet hebben op de tegenwoordige levende olifant, iets groter en met een harige huid. Hij leefde in grote troepen, zoals de tegenwoordige olifanten.

In bijna alle landen heeft men mammoetsbeenderen gevonden, ja zelfs hele kadavers met huid en haar zijn in de bodem van Siberië gevonden. Maar de mammoet was in vroegere tijden ook een bewoner van ons land. Vele overblijfselen, kiezen, slagstanden zijn in onze bodem gevonden, zodat een volledige opsomming daarvan hier niet mogelijk is. De meest voorkomende overblijfselen van een mammoet zijn de kiezen. Deze zijn het meest gevonden in de rivieren en rivieroeveren. De kiezen van een mammoet bestaan uit zeker getal

van beenplaten, omgeven door een min of meer golvend lopende rand van glazuur of email en afgewisseld door tussen gelegen cementlagen.

In elke kaak heeft een olifant aan weerszijden zes kiezen, doch deze verschijnen niet allen tegelijk, maar achtereenvolgens, dat als de voorste kiezen versleten zijn, de achtersten opschieten.

De slagstanden van een mammoet waren groter dan van de tegenwoordige olifant en meer gekromd.

Het voedsel van de mammoet bestond uit bladeren en takken van bomen.

Zoals ik in het begin al schreef, is het — om een vollediger beeld te krijgen van een mammoet — een bezoek aan musea wenselijk.

-0-

AUTO VOOR ZILVEREN WERKNEMER

Alkmaar. Het waarschijnlijk letterlijk en figuurlijk grootste geschenk, dat een werknemer bij zijn zilveren jubileum ooit in Alkmaar heeft mogen ontvangen, viel zaterdagmiddag ten deel aan de heer O. Nijdam, die in "'t Gulden Vlies" waar de receptie werd gehouden ter gelegenheid van zijn 25-jarige werkzaamheid bij de Machinefabriek Maarleveld B. V. door zijn directeur de heer W. L. Rivière 'n Volkswagen K 70 kreeg aangeboden.

In zijn van grote waardering getuigende toespraak, die hij temidden van zeer talrijke aanwezigen uitsprak, ging dhr. Rivière uiteraard terug naar het verleden toen de destijds 22-jarige heer Nijdam in een kleine werkplaats met 10 man personeel startte als bankwerker, draaijer en zager. Vandaar stapte hij over naar het kantoor, waar hij belast werd met de werkvoorbereiding en daarna opklom tot chef van het bedrijfsbureau. Met het bereiken van deze mijlpaal wordt de jubilaris ingelijfd in de gouden ploeg van oude getrouwen met meer dan 25 dienstjaren, die thans uit zeven leden bestaat. Verder beschreef de directeur de vele kwaliteiten van de jubilaris, die eens leraar aan de L. T. S. had kunnen worden, maar het bedrijf trouw bleef, daar altijd aanwezig is als dat nodig blijkt en vele onbetaalde uren heeft gemaakt. "Als iemand ooit een groot cadeau verdient, dan ben jij het wel", aldus de directeur.

In een geestig speechje overhandigde daarop de heer J. van Maarleveld de jubilaris de legpenning van de Maatschappij voor Nijverheid en Handel.

Namens de zustermaatschappij "The Davit Company" te Utrecht, sprak haar directeur, de heer D. J. Goede, die zijn woorden van

erkentelijkheid onderstreepte met de aanbieding van het Groot
Woordenboek der Nederlandse Taal van Van Daale.

Namens de personeelsvereniging voegde haar voorzitter, de heer
G. Ditsel daaraan een "slavenwekker" en een plant toe.

Ten slot dankte de heer Nijdam in kernachtige bewoordingen.

-0-

1086

Kinderen van JELLE LUITZENS NIJDAM en JOUKJE WIJBES
CNOSSEN

X - 1844 WIJBE JELLES, geb. 15.6.1875 te IJlst, ald. jong overl.
op 18.3.1877.

X - 1845 WIEBE JELLES NIJDAM, geb. 7.9.1877 te IJlst, st.
27.11.1944 te Sloten (Fr.), van beroep sloopstimmer-
man, tr. ... te ...

JANNA KOOPMANS, geb. 19.1. ... te ..., st. 6.3.1957
te Sloten (Fr.), dochter van Kerst Uiltjes Koopmans
(st. 25.8.1916) en Rinkje Kolk (st. 9.11.1918).

Kinderen:

JELLE WIEBES, geb. 5.8.1902 te Lemmer, volgt.

KERST UILTJE (Wiebes), geb. 20.12.1904 te Lemmer, volgt.

JOUKJE (Wiebes), geb. 21.1.1907 te Lemmer, ongehuwd, wonende
te Koudum.

RINKE WIEBES, geb. 8.5.1911 te Lemmer, volgt.

LUITZEN WIEBES, geb. 15.10.1912 te Lemmer, volgt.

X - 1846 LUITZEN JELLES NIJDAM, geb. 7.10.1879 te IJlst, st.
2.10.1951 te Woudsend, van beroep manufakturier, tr.
... te ... met

AUKJE POPKES PRUIKSMA, geb. 5.2.1880 te Woudsend,
st. 31.12.1936 ald., dochter van Popke Pruiksma en
Jeltje van der Burg.

Kinderen:

JELTJE (Luitjens), geb. 23.7.1906 te Woudsend, tr. met K. DE
VRIES, Liornestr. 47, Hoorn.

JELLE LUITZENS, geb. 7.11.1907 te Woudsend, volgt.

POPKE LUITZENS, geb. 17.8.1911 te Woudsend, volgt.

WIJBE LUITZENS, geb. 29.11.1913 te Woudsend, volgt.

AKKE (Luitzens), geb. 12.9.1915 te Woudsend, st. 29.4.1940 te
Sneek.

JOUKJE (Luitzens), geb. 16.12.19.. te Woudsend, tr. EGBERT
HOEKSTRA, timmerman te Katlijk (Fr.).

CORNELIS LUITZENS, geb. 18.6.19.. te Woudsend, volgt.
DURK LUITZENS, geb. 8.9.1920 te Woudsend, volgt.
LOLKE LUITZENS, geb. 26.6.19.. te Woudsend, volgt.

X - 1847 SJIEUWKE JELLES NIJDAM, geb. 20.12.1882 te IJlst, tr.
GERBEN WIERDA te Heeg.

X - 1848 JETSKE JELLES NIJDAM, geb. 10.9.1888 te IJlst, st.
27.2.1974 te Woudsend, tr.
RINNERT DE VRIES van Woudsend.

X - 1849 MAAIKE JELLES NIJDAM, geb. 21.8.1890 te IJlst, st.
25.2.1968 te Arnhem, tr.
JOHANNES DE JONG van Heeg.

*

Kinderen van WIEBE JELLES NIJDAM en JANNA KOOPMANS

XI - JELLE WIEBES NIJDAM, geb. 5.8.1902 te Lemmer,
van beroep dirigent en musicus, tr. ... te ...
ALIDA CATHARINA ELIZABETH KLARENBERG, geb.
... te Sloten (Fr.), dochter van Klaas Klarenberg en
Janneke van Hylkema Vlieg.

Kinderen:

WIEBE JELLES, geb. 31.3.1924 te Sloten, volgt.
KLAAS JELLES, geb. 15.7.1926 te Sloten, volgt.
JANNA JOUKJE, geb. 31.1.1928 te Sloten, tr. FRANS SMITS, aan-
nemer te Heerenveen.
TINCO ABBE (Jelles), geb. 9.7.1930 te Sloten, volgt.
JANNEKE ANNA, geb. 20.1.1933 te Sloten, tr. JAN VAN OOSTEN,
directeur gemeentewerken, Hypolytushoef.
KERST UILTJE (Jelles), geb. 26.1.1935 te Sloten, volgt.

XI - KERST UILTJE (Wiebes) NIJDAM, geb. 20.12.1904 te
Lemmer, van beroep slager, tr. ... te ...
AKKE DE VRIES, geb. ... te ..., dochter van ...de
Vries en ... (nadere gegevens nog onbekend).

XI - RINKE WIEBES NIJDAM, geb. 8.5.1911 te Lemmer, van
beroep muzikleraar en dirigent, tr. 6.12.1934 te Sloten
(Fr.)
WIEPKJE SANGERS, geb. 2.12.1912 te Sloten (Fr.),
dochter van Hendrik Sangers en Wiepkje Verbeek.

Kinderen:

WIEPKJE (Rinkes), geb. 13.3.19.. te Joure, tr. JAN VAN DER NIET te Bussum.

HENDRIKA (Rinkes), geb. 28.8.19.. te Joure, tr. BERNARDUS ANNE HOLTROP te Sneek.

WIEBE RINKES, geb. 15.5.19.. te Joure, volgt.

HENDRIK RINKES, geb. 28.12.19.. te Joure, volgt.

XI - LUITZEN WIEBES NIJDAM, geb. 15.10.1912 te Lemmer, van beroep fluitist bij de Friese Orkest Vereniging, tr. ... te ...

JANNA FOEKJE KAMPEN, geb. ... te ..., dochter van ... Kampen en ...

Kinderen:

OENE WIEBE,

JANNA GELKJE.

(uitvoeriger gegevens nog niet in mijn bezit).

*

Kinderen van LUITZEN JELLES NIJDAM en AUKJE POPKES PRUIKSMA

XI - JELLE LUITZEN NIJDAM, geb. 7.11.1907 te Woudsend, st. 26.6.1972 te Woudsend, van beroep winkelier, tr. 1.3.1934 in Wymbritseradeel

JANTJE HEEGSMA, geb. 11.10.1907 te Deersum, dochter van Lambertus Pieters Heegsma en Boukje IJntes Bootsma.

Kinderen:

AUKJE (Jelles), geb. 20.10.1935 te Woudsend, tr. JACOB VAN DER MEER, fourage- en kunstmesthandelaar, ald.

LAMBERTUS MEIJE (Jelles), geb. 26.6.1937 te Woudsend.

LUITZEN JELLES, geb. 3.3.1941 te Woudsend.

XI - POPKE LUITZEN NIJDAM, geb. 17.8.1911 te Woudsend, van beroep timmerman, tr. 14.11.1940 in Wymbritseradeel

NEELTJE JAARSMA, geb. 1.3.1919 te Gauw, dochter van Sybolt Wybrens Jaarsma en Metje Taedes Salverda.

Geen kinderen.

XI - WIJBE LUITZENS NIJDAM, geb. 29.11.1913 te Woudsend, van beroep inspekteur brandverzekeringsmaatschap-

pij, tr. 23.6.1938 in Wymbritseradeel
TRIJNTJE WIJNIA, geb. 21.3.1912 te Hennaarderadeel,
dochter van Jacob Wijnia en Sytske Stapersma.

Kinderen:

LUITZEN WIJBES, geb. 5.3.1939 te ...
SIETSKE (Wybes), geb. 28.4.1940 te ...
JACOB JOUW WIJBES, geb. 27.7.1942 te ...
AUKJE AKKE, geb. 16.10.1943 te ...

XI - CORNELIS LUITZENS NIJDAM, geb. 18.6.19.. te Wouds-
end, van beroep onderwijzer, tr. ... te ...
GERRY TERMAAT, geb. ..., dochter van
(verdere gegevens ontbreken mij nog).

XI - DURK LUITZENS NIJDAM, geb. 8.9.1920 te Woudsend,
van beroep banketbakker, tr. 20.4.1949 te Haarlem
SIERDTJE JELLEMA, geb. 13.8.1924 te Bozum, doch-
ter van Diedert Mink Jellema en B...Heinsma..

Kinderen:

LUITZEN JELLE, geb. 6.2.1951 te Haarlem.
DIEDERT MINK, geb. 28.4.1953 te Haarlem.

XI - LOLKE LUITZEN NIJDAM, geb. 26.6.19.. te Woudsend,
van beroep manufacturier, tr. ... te ...
TRIJNTJE DE VRIES, geb. ... te ..., dochter van ...
en ...

Kinderen:

GEESKE (Lolkes), geb.2.1957 te Woudsend.
LUITZEN JELLES (Lolkes), geb.5.1958 te Woudsend.

Voor toezending van de ontbrekende gegevens houd ik mij vriende-
lijk aanbevolen.

Adres: C. van der Schoot Azn., Heerenhage 205, Heerenveen.

DOOR WIE WERDEN (WORDEN) WIJ GEREGEERD VANAF 1584

Een beknopt overzicht

Willem Lodewijk, graaf van Nassau, 1584-1620. Gehuwd met Anna van Nassau, dochter van Prins Willem I.

Ernst Casimir, graaf van Nassau, 1620-1632. Gehuwd met Sophia Hedwig, hertogin van Brunswijk.

Hendrik Casimir I, 1632-1640. Ongehuwd.

Willem Frederik, graaf van Nassau-Dietz, 1641-1664. Gehuwd met Albertina Agnes. Onder zijn bestuur kwam in 1648 de Vrede van Munster tot stand, hetgeen het einde van de 80-jarige oorlog betekende. Uit dankbaarheid liet de stadhouder de Prinsentuin aanleggen.

HENDRIK CASIMIR II, Graaf van Nassau, 1677-1696. Gehuwd met Amalia van Anholt Dessau.

Johan Willem Friso, Prins van Oranje, 1707-1711. Gehuwd met Maria Louise van Hessen-Kassel (Marijke Muoi). De Prins werd gedronk aan de Moerdijk op 24-jarige leeftijd. Onze Koningin stamt lijnrecht af van deze Prins.

Willem Carel Hendrik Friso, Prins van Oranje-Nassau, met de titel Willem IV (1731-1751). Gehuwd met Anna van Hannover, Kroonprinses van Engeland. Het gezin vestigde zich in 1747 in Den Haag.

Willem V, Prins van Oranje Nassau (1766-1806). Gehuwd met Wilhelmina, Prinses van Pruisen. Het gezin van deze stadhouder week in 1795 met de komst van de Fransen uit naar Engeland, waar de Prins in 1806 stierf.

Willem Prins van Oranje-Nassau, 1813-1840. Werd in 1813 uitgeroepen tot soeverein vorst en in 1815 tot koning gekroond als Koning Willem I. Huwde met Frederika Louise Wilhelmina, Prinses van Pruisen.

Koning Willem II, 1840-1849. Huwde met Anna Paulowna. Grootvorstin van Rusland. Later met Henriëtte d'Aultremont.

Koning Willem III, 1849-1890. Huwde met Frederika Mathilda van Württemberg en later met Emma van Waldeck-Pyrmont.

Koningin Wilhelmina, 1898-1948. Gehuwd met Hertog Hendrik van Mecklenburg Schwerin.

Koningin Juliana, 1948-heden. Huwde met Bernhard Prins van Lippe Biesterfeld.

In 1958 was er een spreekwoord, zo las ik dezer dagen in de krant, dat zeker ook nog geldt voor 1975.

"Eén gram waardering is kostbaarder dan één kilo kritiek".

Een oudere vriend van me zegt dikwijls: "een ons geluk is meer waard dan een pond verstand".

Geluk!

Een gelukkig mens geeft warmte, vreugde, positief leven, en geeft het door aan anderen.

Is dat mogelijk in een wereld waar geweld van machthebbers groot is, waar alles mank gaat sedert de geschiedenis van Gen. 3.

Dat is al zo lang geleden, merkt u misschien op. Inderdaad. Maar gaan we in onze tijd er op vooruit?

Een minister in Engeland zei in 1914 bij het uitbreken van de oorlog: "De lichten in Europa worden gedoofd, de wereld zal geen rust meer kennen".

En elke dag worden wij hierbij bepaald, in televisie- en radioprogramma's, reportages van rampen en ellenden. En de mensen blijven schreeuwen over vernieuwing, verandering en bevrijding. We worden overal bij betrokken en om mee te denken: hoe komen wij tot een vernieuwing van onze maatschappij. Clubjes spraakmakers brengen in prachtig gevormde zinnen hun bevrijding naar voren. Een forum behandelt "de verandering", die toch eerst moet plaatsvinden. Maar de lichten blijven gedoofd, er is geen levensverwachting meer. Het ware geluk is niet meer te vinden. Wel zoiets, dat wij graag voor geluk aannemen.

Voor jezelf leven, en misschien als het zonder inspanning gaat en het zo uitkomt, andere mensen helpen. Je gaat graag uit; je danst graag; je houdt van feestjes. Nu ja, als het zo uitkomt, een kaartje van "Van harte beterschap" aan een ziek familielid. Je moet toch een beetje leven in dit korte ondermaanse. Wie het leven alleen maar "speels geniet, verspeelt" het. Wie met het leven speelt, komt niet terecht. Het leven is geen kinderspel.

De man bezat misschien het geduld, de scherpzinnigheid, de volharding, maar kende de liefde niet die ieder mens verbindt, moet verbonden aan de samenleving. Zelfs een koude oorlog moet in strijd zijn met de idealen en opvattingen van ieder mens. Er gaat iets scheef groeien als je de "samenleving" op een dood spoor rangeert. Het leven moet geleefd worden in zijn grote verscheidenheid, waarbij de fantasie ook een woordje mag spreken.

In het "Friesch Dagblad" las ik dezer dagen een stukje over fantasie. Wat speels, maar gelukkig is dit te billijken, daar het een kind betreft en m. i. z. goed gespeeld door een oudere.

Wat doe je, vroeg ik het blonde jochie, dat op de stoeprand zat met

een vishengel, waarvan de dobber op de straatstenen lag.

Ik vis! was het antwoord.

Droogvissen?

Het ventje keurde me geen blik waard, haalde met een ruk de hengel op en zei: Hebben!

Ik zie niks, zei ik.

O, wat een kanjer! riep het vissertje.

Dat zie ik, voegde ik er aan toe, met het jochie meespelend.

U? vroeg hij nu verbaasd.

Ja, er hangt een joekel van een beest aan je hengel.

Dat kan niet.

Wat niet?

U kunt hem niet zien!

En waarom niet? wou ik weten.

Het zijn geen echte vissen, die ik vang. Die zitten alleen maar in de sloot!

En die kanjer van jou dan?

Ik speel, meneer!

Veel plezier dan met je vangspel. Hoe heet je?

Sjoerdje!

Dag Sjoerdje.

Ik liep verder. Thuis viel m'n oog op m'n leeg geldkistje. Er zat geen duit in. Toch maakte ik het open en graaide met mijn handen door het metalen geldreservoirtje. Ik wist dat het geen duit bevatte. Niets. Toch lachte ik, zoals het kind op de stoeprand. Een miljoen, fluisterde ik. Een miljoen, repeteerde ik. Over mijn hand keek ik in de wandspiegel. Ik zag mijn ogen stralen. Van geluk! Toen zei ik langzaam het jochie na: ik speel, meneer! Spee-eel! Glimlachend sloot ik het kistje. Ik nam een bloknota, schreef daarop: Ze kunnen mij zeggen wat ze willen, de mensen. Als je fantasie hebt ben je tenslotte vaak een ontzettend rijk mens, ook al heb je geen vis, geen duit. Waar of niet waar, Sjoerdje!

Er kan veel narigheid in het leven zich voordoen, wat gepaard gaat met onlustgevoelens. Misschien denkt u dan even aan Sjoerdje, met zijn fantasie, en u speelt weer mee. Natuurlijk goed gespeeld, dan wordt het niet "verspeeld".

BESTUUR NIJDAMSTRA-STICHTING

Voorzitter: T. Nijdam, Coornhertstraat 12,
Leeuwarden, tel. 05100-22167.
Secretaris penningmeester: C. v. d. Schoot Azn., Heerenhage 205,
Heerenveen, tel. 05130-24792.

LEDEN

H. Nijdam-Smit Boerhaavelaan 113, Groningen,
tel. 050-253701.
K. Nijdam Geastwei 24, Oudemirdum,
tel. 05147-405.
W. Wijnia De Hietbrink 10, Emmen.

POSTGIRO-REKENING

82.67.24

REKENING RABO-BANK

gironummer: 81.46.57
rek.nr.: 3264.65.308
beiden ten name van:
Penn. Nijdamstra-Stichting
te Heerenveen.

FAMILIEBLAD

"DE NIJDAMSTRA-TYNGE".
Lid/abonnees f 12.-- per jaar,
(vóór 31 maart te betalen).
Halfjaarlijks f 6.-- mits
betaling plaatsvindt vóór
31 januari/juli.
Donateurs/leden f 6.-- per jaar.
Zelfde voorwaarden als
hierboven vermeld.

REDAKTIE

T. Nijdam, Coornhertstraat 12,
Leeuwarden.

BIJ ONBESTELBAARHEID GAARNE RETOUR AAN:
Coornhertstraat 12, Leeuwarden.
(zo mogelijk opgave van nieuw adres)